

“ପିତାଶ୍ରୀଞ୍ଜଳ ପୁଣ୍ୟ ସ୍ମୃତି ଦିବସରେ ପ୍ରାଚୀନ କଳାସ୍ତରେ ଶୁଣାଇବା ପାଇଁ ବାପଦାଦାଞ୍ଜଳ ଅମୂଲ୍ୟ ମଧୁର ମହାବାକ୍ୟ”

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ପିତା ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଆତ୍ମିକ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ କରୁଛନ୍ତି ବା ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି । ଶିକ୍ଷକଞ୍ଜଳ କାମ ହେଲା ଶିକ୍ଷା ଦେବା ଏବଂ ଗୁରୁଞ୍ଜଳ କାମ ହେଲା ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସଫଳର ରାସ୍ତା ଦେଖାଇବା । ତେବେ ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ହେଲା ମୁକ୍ତି ଏବଂ ଜୀବନମୁକ୍ତି । ମୁକ୍ତିଧାମକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ବହୁତ ଜରୁରୀ ଅଟେ ଏବଂ ଜୀବନମୁକ୍ତି ଧାମକୁ ଯିବା ପାଇଁ ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣିବା ଜରୁରୀ ଅଟେ । ଏବେ ତ ଠିକ୍ ଜନ୍ମର ଚକ୍ରର ସମାପ୍ତ ହେଉଛି, ତେଣୁ ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ । ନିଜ ସହିତ ଏହିଭଳି କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବା ଦ୍ଵାରା ବହୁତ ଖୁସି ଲାଗିବ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଖୁସିର ଅନୁଭବ କରାଇପାରିବ । ତୁମକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ରାସ୍ତା ଦେଖାଇବାର କୃପା କରିବାକୁ ହେବ । ତମୋପରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍ଵପୁରଧାନ କରିବାର କୃପା କରିବାକୁ ହେବ । ବାବା ତ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାପ ଏବଂ ପୁଣ୍ୟର ଗହନ ଗତି ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ପୁଣ୍ୟ କ’ଣ ଏବଂ ପାପ କ’ଣ? ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ପୁଣ୍ୟ ହେଲା ବାବାଞ୍ଜଳ ମନେ ପକାଇବା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାବାଞ୍ଜଳ ସମରଣ କରାଇଦେବା । ସେଣ୍ଟର ଖୋଲିବା, ଶରୀର-ମନ-ଧନ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସେବାରେ ଲଗାଇବା, ଏହା ପୁଣ୍ୟ ଅଟେ । ସଂଗଦୋଷର ପରତାବରେ ଆସି ବ୍ୟସ୍ତ ଚିନ୍ତନରେ, ପରଚିନ୍ତନରେ ନିଜର ସମସ୍ତ ନଷ୍ଟ କରିବା ପାପ ଅଟେ । ଯଦି କେହି ପାପ କରମ କରିଦେଉଛି ତେବେ ସାରା ପୁଣ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଉଛି । ଯାହା କିଛି ବି ପୁଣ୍ୟ କରିଥିଲ ତାହା ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଥାଏ, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଜମା ହେବା ବଦଳରେ ଖାଲି ହୋଇଯାଇଥାଏ, ପୁଣି ପାପ କରମର ଦଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନୀ ତୁ ଆତ୍ମା ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ୧୦୦ ଗୁଣା ଅଟେ କାହିଁକି ନା ସତ୍ତ୍ଵଗୁଣଙ୍କର ନିନଦୁକ ହୋଇଯାଆନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ବାବା ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି ମିଠେ ବଚ୍ଚେ, ତୁମକୁ କେବେ ବି ପାପ କରମ କରିବାର ନାହିଁ । ବିକାର ଗୁଡ଼ିକର ଗୋଟରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଘାତରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ହୋଇ ରୁହ ।

ଯେହେତୁ ବାବାଞ୍ଜଳ ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ନେହ ରହିଛି ସେଥିପାଇଁ ଦୟା ମଧ୍ୟ ଲାଗୁଛି । ବାବା ନିଜର ଅନୁଭବ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ଯେବେ ବି ଏକାନ୍ତରେ ବସିଥାଆନ୍ତି ପୁରଥମେ ଅନନ୍ୟ ପିଲାମାନେ ମନେ ପଡ଼ନ୍ତି । ହୁଏ ତ ବିଦେଶରେ ବି ଥାଇ ପାରନ୍ତି ବା ଯେଉଁଠି ବି ଥାଆନ୍ତୁ ନା କାହିଁକି ଯଦି କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟ ସେବାଧାରୀ ସନ୍ତାନ ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରି ଦିଏ ତେବେ ତା’ର ଆତ୍ମାକୁ ମନେ ପକାଇ ବାବା ସର୍ବତଳାଇବ ଦିଅନ୍ତି । ଏକଥା ତ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ, ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ଉତ୍କଳରେ ୨ଟି ବଡ଼ୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଇଟି ଲାଇଟ୍ ଏକାଠି ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଦୁଇଟିଯାକ ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ସକାଳ ସମୟ ବହୁତ ଭଲ । ସ୍ନାନ ଆଦି କରି ଏକାନ୍ତରେ ବସି ପଢ଼ିବା ଦରକାର । ଭିତରେ ଖୁସି ମଧ୍ୟ ବହୁତ ରହିବା ଦରକାର ।

ବେହଦର ବାବା ଆସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ମିଠେ ବଚ୍ଚେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ମୋତେ ଏବଂ ନିଜର ଘରକୁ ମନେ ପକାଅ । ପିଲାମାନେ ଏହିଭଳି ଯୋଗର ଯାତ୍ରାକୁ କେବେ ବି ଭୁଲିବାର ନାହିଁ, କାରଣ ଯୋଗବଳ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ତୁମେମାନେ ପବିତ୍ର ହେବ । ପବିତ୍ର ନ ହେଲେ ତୁମେମାନେ ଘରକୁ ଫେରି ପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଲା ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗ । ବାବାଞ୍ଜଳ ପାଖରେ ଏହା ହିଁ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ସମ୍ପତ୍ତି ରହିଛି, ଯାହାକି ସେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ଯୋଗ ହିଁ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ଵପୁର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ । ପିଲାମାନେ ଯଦି ଭଲ ଭାବରେ ମନେ ପକାଇବେ ତେବେ ବାବା ମଧ୍ୟ ମନେ ପକାଇବେ । ଯୋଗ ଦ୍ଵାରା ପିଲାମାନେ ବାବାଞ୍ଜଳ ଆକର୍ଷିତ କରିଥାଆନ୍ତି । ପଛରେ ଆସିଥିବା ପିଲାମାନେ ଯେଉଁମାନେ କି ଭର୍ତ୍ତ ପଦ ପାଉଛନ୍ତି, ତା’ର ଆଧାର ମଧ୍ୟ ଯୋଗ ଅଟେ । ସେମାନେ ବାବାଞ୍ଜଳ ଆକର୍ଷିତ କରିଥା’ନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ନା - ବାବା ଦୟା କର, କୃପା କର, ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ହେଲା ମନେ ପକାଇବା । ଯୋଗ ଦ୍ଵାରା ହିଁ କରେଣ୍ଟ ମିଳିବାକୁ ଲାଗିଥାଏ, ଏହା ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମା ସୁସ୍ଥ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଭରପୁର ହୋଇଯାଇଥାଏ । କେତେବେଳେ ଯଦି କୌଣସି ପିଲାଞ୍ଜଳ କରେଣ୍ଟ ଦେବାର ଥାଏ ତେବେ ବାବାଞ୍ଜଳ ନିଦି ଆପେ ଆପେ ଭାଙ୍ଗିଯାଏ । ଭିତରେ ଏହି ଚିନ୍ତା ରହିଥାଏ ଯେ ଅମୁକ ପିଲାକୁ କରେଣ୍ଟ ଦେବାର ଅଛି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ କରେଣ୍ଟ ମିଳିବା ଦ୍ଵାରା ଆୟୁଷ ମଧ୍ୟ ବଢ଼ିଯାଇଥାଏ, ସଦା ନିରୋଗ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଏମିତି ବି ନୁହେଁ ଯେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଜାଗାରେ ବସି ଯୋଗ କରିବାର ଅଛି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଚାଲିବା, ବୁଲିବା ଭୋଜନ କରିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ବାବାଞ୍ଜଳ ମନେ ପକାଅ । କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ବାବାଞ୍ଜଳ ମନେ ପକାଅ । ଯଦି କାହାକୁ କରେଣ୍ଟ ଦେବାର ଅଛି ତେବେ ରାତିରେ ମଧ୍ୟ ଜାଗରତ ରହି କରେଣ୍ଟ ଦିଅ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ - ସକାଳୁ ଅମୃତବେଳାରୁ ଉଠି ଯେତେ ଅଧିକ ସମୟ ବାବାଞ୍ଜଳ ମନେ ପକାଇବ ସେତେ ଅଧିକ ବାବାଞ୍ଜଳ ଆକର୍ଷିତ କରିବ । ବାବା ମଧ୍ୟ ସର୍ବତ୍ଵ ଲାଇଟ୍ ଦେବେ । ଆତ୍ମାକୁ ମନେ ପକାଇବା ଅର୍ଥ ସର୍ବତ୍ଵ ଲାଇଟ୍ ଦେବା, ପୁଣି ତୁମେ ତାକୁ କୃପା କୁହ ବା ଆଶୀର୍ବାଦ କୁହ ।

ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ଏହା ଅନାଦି ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଭ୍ରାମା ଅଟେ । ଏହା ଏକ ହାରିବା-ଜିତିବାର ଖେଳ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ତେଣୁ ଏଥିରେ ଯାହା ସବୁ ଘଟୁଛି ତାହା ଠିକ୍ ଅଟେ । ବାକି ରଚୟିତାଞ୍ଜଳ ଏହି ଭ୍ରାମା ତ ନିଶ୍ଚିତ ପସନ୍ଦ ଅଟେ ନା । ତେଣୁ ରଚୟିତାଞ୍ଜଳ

ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପସନ୍ଦ ଅଟେ । ଏହି ଭାବରେ ବାବା ଥରେ ମାତ୍ର ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଆନ୍ତି ଏବଂ ଅତି ସ୍ନେହର ସହିତ ମନ-ପୁରାଣ ଦେଇ ପିଲାମାନଙ୍କ ସେବା କରିଆନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ତ ସବୁ ପିଲା ପୁରିଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି ନା । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ ପରସ୍ପରକୁ ବହୁତ ସ୍ନେହ କରିବେ । ପଶୁପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସ୍ନେହ ରହିବ । ଏଭଳି କୌଣସି ଜୀବଜନ୍ତୁ ସେଠାରେ ନଥିବେ ଯିଏକି ସ୍ନେହରେ ରହୁ ନ ଥିବେ । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏଠାରେ ମାଷ୍ଟର ସ୍ନେହର ସାଗର ହେବାକୁ ପଡିବ । ଯଦି ଏଠାରେ ଏହିଭଳି ହେବ ତେବେ ତୁମର ଏହି ସଂସ୍କାର ପୁଣି ଅବିନାଶୀ ହୋଇଯିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅବିକଳ କଲ୍ପ ପୁରୁଷ ଭଳି ପୁନର୍ବାର ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛି । କେବେ ଯଦି କୌଣସି ପିଲାର କ୍ରୋଧ କରିବାର ଶବ୍ଦ ଶୁଣୁଛନ୍ତି ତେବେ ବାବା ତାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି କ୍ରୋଧ କରିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ, ଏହାଦ୍ୱାରା ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖୀ ହେବ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖୀ କରିବ । ବାବା ଯେହେତୁ ସଦାକାଳର ସୁଖଦାତା ଅଟନ୍ତି, ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ହେବାର ଅଛି । ତେଣୁ ପରସ୍ପରକୁ କେବେ ବି ଦୁଃଖ ଦେବାର ନାହିଁ । ବହୁତ ବହୁତ ଗେହ୍ଲା ହୋଇ ରହିବାକୁ ହେବ । ସ୍ନେହୀ ପିତାଙ୍କୁ ଯଦି ବହୁତ ସ୍ନେହର ସହିତ ମନେ ପକାଇବ ତେବେ ନିଜର ମଧ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ କରିପାରିବ । ଏବେ ତ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାଖକୁ ଅତିଥି ହୋଇ ଆସିଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କର ସହଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ବିଶ୍ୱର କଲ୍ୟାଣ ହେବ । ଯେପରି ତୁମେ ଆତ୍ମିକ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାବା ବହୁତ ପୁରିଷ୍ଟ ଲାଗୁଛନ୍ତି ସେହିପରି ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନେ ବହୁତ ପୁରିଷ୍ଟ ଲାଗୁଛି କାହିଁକି ନା ତୁମେମାନେ ହିଁ ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ସାରା ବିଶ୍ୱର କଲ୍ୟାଣ କରିବାବାଲା ଅଟ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଏଠାରେ ଲିଙ୍ଗରାସ୍ତ୍ର ପରିବାରରେ ବସିଛ । ବାବା ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛନ୍ତି । ତୁମ ସହିତ ହିଁ ଖାଲି, ତୁମ ସହିତ ହିଁ ବସିବି... ଏହିଭଳି କହୁଥିଲା ନା । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଶିବବାବା ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଆସି କହୁଛନ୍ତି ମିଠା ମିଠା ପିଲାମାନେ, ଦେହ ସହିତ ଦେହର ସବୁ ସମ୍ପଦଧିକୁ ଭୁଲି କେବଳ ମୋତେ ହିଁ ମନେ ପକାଅ । ଏହା ତୁମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ ଅଟେ । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ, ପୁରୁଣା ଦେହ ସବୁ କିଛି ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି - ତୁମେ ମରିଗଲେ ଦୁନିଆ ମରିଗଲା । ତେବେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ପାଇଁ ସଂଗମଯୁଗର ଏହି ଅଲ୍ପ ସମୟ ବାକି ରହିଛି । ପିଲାମାନେ ପରାଗୁଛନ୍ତି ବାବା - ଏହି ପାଠପଢା ଆଉ କେତେ ଦିନ ଚାଲିବ! ଯେପରଯୁଗେ ଦେବୀ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହୋଇ ନାହିଁ ସେପରଯୁଗେ ଶୁଣାଉଥିବି । ତା'ପରେ ତୁମେମାନେ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହୋଇଯିବ । ବାବା କେତେ ନିରହକାରୀ ହୋଇ ତୁମମାନଙ୍କର ସେବା କରୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏତିକି ସେବା କରିବା ଦରକାର । ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲିବା ଦରକାର । ଯଦି କେଉଁଠି ବି ନିଜ ମତରେ ଚାଲିଲ ତେବେ ଭାଗ୍ୟରେ ପୁରଣ ରୁଦ୍ଧ ଲାଗିଯିବ । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଲିଙ୍ଗରାସ୍ତ୍ର ସନ୍ତାନ ଅଟ । ବ୍ରହ୍ମପାତ୍କର ସନ୍ତାନ ହିସାବରେ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ଅଟ, ଲିଙ୍ଗରାସ୍ତ୍ରର ନାତି-ନାତୁଣୀ ଅଟ ଏବଂ ଲିଙ୍ଗର ପିତାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ଯେତେ ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ଏଥିରେ ଯିଏ ଯେତେ ଅଧିକ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବ ସେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ । ଏଥିରେ ସାକ୍ଷୀ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବାର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଅଭ୍ୟାସ ରହିବା ଦରକାର । ବାବାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହେଲା, ଅଗରୀରୀ ହୁଅ, ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ଯାଇ ଆତ୍ମାରୁ ଖାଦ ବାହାରିବ ଏବଂ ଆତ୍ମା ସହି ସୁନା ହୋଇଯିବ । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଅଧିକାରର ସହିତ କହିପାରିବ ବାବା - ଓ ମିଠା ବାବା, ଆପଣ ମୋତେ ନିଜର ସନ୍ତାନ କରି ସବୁ କିଛି ଯେତେ ସମ୍ପତ୍ତି ରୂପରେ ଦେଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି ସମ୍ପତ୍ତିକୁ କେହି ଛତାଇ ନେଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏତିକି ନିଶା ତୁମମାନଙ୍କର ଭିତରେ ରହିବା ଦରକାର । ତୁମେମାନେ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ଜୀବନମୁକ୍ତିର ରାସ୍ତା ଦେଖାଉଥିବା ଲାଲଗହାଉସ୍ ଅଟ, ଉଠିବା-ବସିବା ବେଳେ, ଚାଲିବା ବୁଲିବା ବେଳେ ତୁମେମାନେ ଲାଲଗହାଉସ୍ ହୋଇ ରୁହ ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ, ଏବେ ସମୟ ବହୁତ କମ୍ ଅଛି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି - ଏକ ଘଡ଼ି, ଅଧା ଘଡ଼ି, ଅରଥାତ୍ ଅଲ୍ପ ଅଲ୍ପ ସମୟ ବାହାର କରି ଯେତେ ଦୂର ସମ୍ଭବ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାରେ ଲାଗିପଡ ଏବଂ ଧୀରେ ଧୀରେ ଚାର୍ଟକୁ ବଢାଇଚାଲ । ଆରହା!

ମିଠା ମିଠା ଗେହ୍ଲା ଭାଗ୍ୟବାନ ତଥା ସ୍ନେହୀ ଜ୍ଞାନ ତାରକାମାନଙ୍କୁ ମାତାପିତା ବାପଦାଦାଙ୍କର ହାର୍ଦ୍ଦିକ ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କରେ ।

ଅବସ୍ତକ୍ତ ମହାବାକ୍ୟ - “ନିରନ୍ତର ଯୋଗୀ ହୁଅ”

ଯେପରି ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ସ୍ୱର୍ ଅଫ୍ ଏବଂ ଅନ୍ କରାଯାଉଛି, ସେହିପରି ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଶରୀରର ଆଧାର ନିଅ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଶରୀରଠାରୁ ଅଲଗା ଅଗରୀରୀ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇଯାଅ । ଏବେ ଏବେ ଶରୀରକୁ ଆସିଲ, ପୁଣି ଏବେ ଏବେ ଅଗରୀରୀ ହୋଇଗଲ, ଏହିଭଳି ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ, ଏହାକୁ ହିଁ କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା କୁହାଯାଉଛି । ଯେପରି କୌଣସି ବସ୍ତୁରକୁ ଧାରଣ କରିବା ବା ନ କରିବା ନିଜ ହାତରେ ଥାଏ । ଯଦି ଆବଶ୍ୟକ ପଡିଲା ତେବେ ପିନ୍ଧିଲ, ଯଦି ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ତେବେ ଓହ୍ଲାଇ ଦେଲ । ଏହିଭଳି ଅଭ୍ୟାସ ଏହି ଶରୀର ରୂପୀ ବସ୍ତୁରକୁ ଧାରଣ କରିବା ଏବଂ ତା'ଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇଯିବାର ହେବା ଦରକାର । କର୍ମ କରିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ଅନୁଭବ ହେବା ଦରକାର । ଯେପରି କୌଣସି ବସ୍ତୁରକୁ ଧାରଣ କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଆନ୍ତି, କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହେବା ପରେ ବସ୍ତୁରଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି । ତେବେ ଶରୀର ଏବଂ ଆତ୍ମାର ପୃଥକ ପଣିଆ ଚାଲିବା-ବୁଲିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ ହେଉ । ଯେପରି କୌଣସି କଥାର ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଯାଏ ସେହିପରି ହେଉ, କିନ୍ତୁ ଏହି ଅଭ୍ୟାସ ମଧ୍ୟ କେଉଁମାନଙ୍କୁ

ହୋଇପାରିବ? ଯେଉଁମାନେ ଶରୀର ସହିତ ବା ଶରୀର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେଉଁ ସବୁ କଥା ରହୁଛି, ଶରୀରର ଦୁନିଆ, ଶରୀରର ସମ୍ବନ୍ଧ ବା ଯେଉଁ ସବୁ ଅନେକ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକ ରହିଛି ସେଗୁଡ଼ିକଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନାସକତ ରହୁଥିବେ, ଟିକିଏ ବି ଆକର୍ଷଣ ନ ଥିବ ତେବେ ଯାଇ ଦେହଠାରୁ ନିଆରା ହୋଇପାରିବ । ଯଦି ସୂକ୍ଷ୍ମ ରୂପରେ ସଂକଳ୍ପରେ ମଧ୍ୟ ହାଲୁକାପଣିଆ ନାହିଁ, ସେଥିରୁ ଅଲଗା ହୋଇପାରୁ ନାହିଁ ତେବେ ନିଆରା ପଣିଆର ଅନୁଭବ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ପରତ୍ସେକତ୍ତ୍ୱ ଏବେ ଏହି ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଆରା ପଣିଆର ଅନୁଭବ ହେବା ଦରକାର । ଏହିଭଳି ସ୍ଥିତିରେ ରହିବା ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ନିଆରା ପଣିଆର ଅନୁଭବ ହେବ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ହୃଦ୍‌ବୋଧ କରିବେ । ଯେପରି ଯୋଗରେ ବସିବା ସମୟରେ ଅନେକ ଆତ୍ମାତ୍ତ୍ୱକୁ ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ ନା । ଭରିଲ୍ କରାଉଥିବା ଏହି ଆତ୍ମା ଏକ ଭିନ୍ନ ସ୍ଥିତିରେ ଅଛନ୍ତି, ଏହିଭଳି ଚାଲିବା ବୁଲିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଫରିସତା ସ୍ୱରୂପର ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ହେବ । ଏଠାରେ ବସିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଆତ୍ମାକୁ । ଯେଉଁମାନେ ବି ତୁମର ସତ୍ତ୍ୱଯୁଗୀ ପରିବାରରେ ଆସିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଫରିସତା ସ୍ୱରୂପର ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତର ରାଜ୍ୟ ପଦର ଦୁର୍ଲ୍ଲଭାକର ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ଏକାଠି ହେବ । ଯେପରି ଆରମ୍ଭ ସମୟରେ ବରହମାତ୍ତ୍ୱ ଭିତରେ ବରହମାତ୍ତ୍ୱର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱରୂପ ଏବଂ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଉଭୟତ୍ତ୍ୱକୁ ଏକାଠି ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର କରୁଥିଲେ । ସେହିଭଳି ଏବେ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଡବଲ୍ ରୂପର ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ହେବ । ଯେତେ ଯେତେ କ୍ରମାନ୍ୱୟ ହିସାବରେ ଏହିଭଳି ନିଆରା ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ ଚାଲିବ ତୁମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଡବଲ୍ ରୂପର ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ହେବ । ଏବେ ଯଦି ଏହାର ପୁରା ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଯିବ ତେବେ ଚାରିଆଡୁ ଏହି ସମାଚାର ଆସିବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯିବ । ଯେପରି ଆରମ୍ଭ ସମୟରେ ଘରେ ବସି ମଧ୍ୟ ଅନେକ ନିକଟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆସିବାବାଲା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ହୋଇଥିଲା ନା । ସେହିପରି ଏବେ ମଧ୍ୟ ହେବ । ଏଠାରେ ବସିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କର ସୂକ୍ଷ୍ମ ସ୍ୱରୂପ ସେବା କରିବ । ଏବେ ଏହି ସେବା ବାକି ରହିଛି । ସାକାର ବାବାତ୍ତ୍ୱ ଦ୍ୱାରା ଏହି ସବୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ତ ଦେଖିପାରିଛ । ସବୁ କଥା ଡରାମା ଅନୁସାରେ ଧୀରେ ଧୀରେ ପୁନର୍ବାର ହେବ । ଯେତେଯେତେ ନିଜେ ଆକାରୀ ଫରିସତା ସ୍ୱରୂପରେ ରହିବ ସେତେସେତେ ତୁମର ଫରିସତା ରୂପ ସେବା କରିବ । ଆତ୍ମାକୁ ସାରା ବିଶ୍ୱକୁ ଚକ୍ର ଲଗାଇବା ପାଇଁ କେତେ ସମୟ ଲାଗୁଛି? ତେଣୁ ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କର ସୂକ୍ଷ୍ମ ସ୍ୱରୂପ ମଧ୍ୟ ସେବା କରିବ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଏହିଭଳି ନିଆରା ହେବାର ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରହୁଥିବେ । ନିଜେ ସର୍ବଦା ଫରିସତା ସ୍ୱରୂପରେ ସ୍ଥିତ ରହୁଥିବେ । ଆରମ୍ଭ ସମୟରେ ତ ସବୁ କଥାର ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ମଧ୍ୟ ହୋଇ ସାରିଛି । ଫରିସତା ରୂପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥିତିର ଏବଂ ବରତ୍ତମାନର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ସ୍ଥିତିର ଦୁର୍ଲ୍ଲଭାକ ଅଲଗା ଅଲଗା ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ହେଉଥିଲା । ଯେପରି ସାକାର ବରହମା ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବରହମାତ୍ତ୍ୱର ଅଲଗା ଅଲଗା ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ହେଉଥିଲା, ସେହିପରି ଅନ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ହେବ । ଯେତେବେଳେ ଦୁନିଆରେ ବିଶୁଖିଲା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ସାକାର ଶରୀର ଦ୍ୱାରା ତ କିଛି କରିପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ ସେବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଅଧିକ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିବ । ଅନୁଭବ ହିଁ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥିଲା । ସେହିପରି ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ସେବା ହେବ । ତେବେ ନିଜର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱରୂପର ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ନିଜକୁ ହେଉଛି ତ? ଏବେ ତ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଡାକିବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲାଣି । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ଅଭ୍ୟାସ ମଝିରେ ମଝିରେ କରିବାକୁ ହେବ । ଅଭ୍ୟାସ ପଡ଼ିଗଲେ ବହୁତ ଆନନ୍ଦର ଅନୁଭବ ହେବ । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଆତ୍ମା ଶରୀରଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇଯିବ, ଅଭ୍ୟାସରେ ପଡ଼ିଯିବ । ଏବେ ଏହି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରତ୍ତମାନ ସମୟରେ ମନନ କରିବାର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମା ଭିତରେ ସର୍ବଶକ୍ତି ଭରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ତେବେ ଯାଇ ମନନ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିପାରିବ ଏବଂ ସବୁ ବିଘ୍ନ ହଟିଯିବ । ବିଘ୍ନର ଢେଉ ମଧ୍ୟ ସେତେବେଳେ ଆସିଥାଏ ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମ ଅଭିମାନୀ ହେବାର ଫୋରସ କମ୍ ହୋଇଯାଏ । ତେଣୁ ବରତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଶିବରାତ୍ରିର ସେବା କରିବା ପୂର୍ବରୁ ନିଜ ଭିତରେ ଶକ୍ତି ଭରିବାର ଲଗନ ଆସିବା ଦରକାର । ଯଦିଓ ଯୋଗ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମମାନ ରଖୁଛ କିନ୍ତୁ ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଅନୁଭବ କରିବା ଏବଂ କରାଇବା - ଏବେ ଏହିଭଳି କ୍ଲାସ୍ ସବୁ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ବାସ୍ତବିକ ରୂପରେ ନିଜର ଯୋଗବଳ ଆଧାରରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବଳ ଦେବାକୁ ହେବ । କେବଳ ବାହାରର ସେବା କରିବାର ଯୋଜନା କର ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସବୁ ଆତ୍ମକୁ ପୁରା ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଦରକାର । ଯେଉଁମାନେ ନିମିତ୍ତ ଅଟନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ବିଚାର ଆସିବା ଦରକାର ଯେ ଆମର ଫୁଲ ବଗିଚାଟି କେଉଁ କଥାରେ ଦୁର୍ବଳ ଅଛି । ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରରେ ନିଜର ବଗିଚାର ଦୁର୍ବଳତା ଉପରେ କତା ନଜର ରଖିବା ଦରକାର । ସମୟ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଲେ ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ବଳତାକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ଦରକାର ।

ଯେପରି ସାକାର ବରହମାତ୍ତ୍ୱ ତ ଦେଖିଛ, ଯଦି ସେଭଳି କୌଣସି ଅସୁବିଧା ସମୟ ଆସୁଥିଲା ତେବେ ରାତି ଦିନ ସକାଶ ଦେବାର ବିଶେଷ ସେବା କରୁଥିଲେ ବା ବିଶେଷ ଯୋଜନା କରୁଥିଲେ । ନିର୍ବଳ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ବଳ ଭରିବାର ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ରହୁଥିଲା । ଯାହାଦ୍ୱାରା ଅନେକ ଆତ୍ମାତ୍ତ୍ୱକୁ ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟ ହେଉଥିଲା । ରାତି ରାତି ସମୟ ଦେଇ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସକାଶ ଭରିବାର ବିଶେଷ ସେବା କରୁଥିଲେ ତେଣୁ ଏବେ ସେହିଭଳି ବିଶେଷ ସକାଶ ଅର୍ଥାତ୍ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶକ୍ତି ଭରିବାର ସେବା କରିବାକୁ ହେବ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଚାରିଆଡେ ଲାଇଟ୍ ମାଇଟ୍ ପ୍ରଭାବ ଖେଳିଯିବ । ଏବେ ଏହି ସେବା ବହୁତ ଆବଶ୍ୟକ । ଯେପରି କେହି ଯଦି ଧନୀ ହୋଇଯାଏ, ତେବେ ସେ ତା'ର ନିକଟ ସମ୍ବନ୍ଧୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ ଦେଇ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଦେଇଥାଏ, ସେହିପରି ବରତ୍ତମାନ ସମୟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କରେ ଯେଉଁ ସବୁ ଦୁର୍ବଳ ଆତ୍ମାମାନେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ସକାଶ ଦେବାକୁ ହେବ । ଆର୍ଛା!

ବରଦାନ:-

ହଜାର ଭୁଜାବାଲା ବରହମାତ୍ମକର ସଂଗର ନିରନ୍ତର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ସର୍ବତ୍ର ସ୍ନେହୀ ଭବ ।
ବରତ୍ତମାନ ସମୟରେ ବରହମାତ୍ମକର ହଜାର ଭୁଜାବାଲା ରୂପର ପାର୍ଟ ରାଲିଛି । ଯେପରି ଆତ୍ମା ଭୁଜା ଅର୍ଥାତ୍ ହାତ
ବିନା କିଛି ବି କାମ କରିପାରିବ ନାହିଁ, ସେହିପରି ବାପଦାତାଙ୍କ ବିନା ଭୁଜା ରୂପୀ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ କିଛି ବି କରିପାରିବେ
ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରଥମେ ବାବାଙ୍କର ହିଁ ସହଯୋଗ ରହିଛି । ଯେତେ ଦିନ ପରମ୍ପରା ସ୍ଥାପନାର
ପାର୍ଟ ରାଲିଥିବ ସେତେ ଦିନ ପରମ୍ପରା ବାପଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପରେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ସେକେଣ୍ଡରେ ସାଥୀରେ ଅଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ କେବେ ବି ଅଲଗା ହେବାର ପରଦା ପକାଇ ବିସ୍ତୋଗୀ ଆତ୍ମା ହୁଅ ନାହିଁ ।
ସର୍ବଦା ପ୍ରେମର ସାଗରତ୍ମକ ଲହଡ଼ିରେ ଖେଳୁଥାଅ, ବାବାଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କରୁଥାଅ କିନ୍ତୁ ମାୟା ଦ୍ଵାରା ଘାସୁଲ
ହୁଅ ନାହିଁ । ତେବେ ବାବାଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ନେହର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଵରୂପ ହେଲା ସେବାର ସ୍ନେହୀ ହୁଅ ।

ସଲୋଗାନ:-

ଅଶରୀରୀ ସ୍ଵପିତର ଅନୁଭବ ବା ଅଭ୍ୟାସ ହିଁ ନମ୍ବରକୁ ଆଗକୁ ବଢାଇବାର ଆଧାର ।

*** ଓମ୍ ଗାନତି ***

ନିଜର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ସୁକ୍ଷ୍ମଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାର ସେବା କର (ଫ) ସବୁ ସମୟରେ, ସବୁ ଆତ୍ମାତ୍ମକ ପ୍ରତି ତୁମର ମାନସୀକ ସ୍ଵପିତି
ସ୍ଵତଃ ହିଁ ଶୁଭଭାବନା ଏବଂ ଶୁଭକାମନାର ଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରକାଶନ ବିତରଣ କରୁଥିବାର ଅନୁଭବ ନିଜକୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ହେଉ । ମନ ଭିତରୁ ସବୁ ସମୟରେ
ସର୍ବ ଆତ୍ମାତ୍ମକ ପ୍ରତି ଆଶୀର୍ବାଦ ବାହାରୁଥାଉ । ତୁମର ମନ ସର୍ବଦା ଏହି ସେବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହୁ । ଯେପରି ବାଣୀର ସେବା କରିବାର ଅନୁଭବୀ
ହୋଇଯାଇଛି, ଯଦି ସେବା ନ ମିଳୁଛି ତେବେ ନିଜକୁ ଖାଲି ଅନୁଭବ କରୁଛୁ, ସେହିପରି ସବୁ ସମୟରେ ବାଣୀ ସହିତ ମାନସୀକ ସେବା ମଧ୍ୟ ଏକାଠି ହେଉଥାଉ ।